

Ela.

1.

Ze sladki vonj cvetlic dišečih
napaja zlatozarni zrak —
te drobne pesmi so čebele,
ta drobna knjižica uljnjak.

Čebele, izletite torej,
med svet pobiti, mladi roj,
na polje cvetno, na gredice,
polet te prvi nesí tvoj!

Krog cvetk šumite prilizljivo,
da vse se rade vam odpro;
medu si naložite, hčerke,
da zadnji ulj napolnjen bo.

Vrnite skoro se mi, skoro,
to zadnjo čujte prošnjo mi! — —
O napolnite, pesmi moje,
z denarjem prazno možnjo mi!

2.

O Bog, ta svet mi tvoj je ječa,
kateri ti si sam ključar;
zaprl si vanjo me in prošnje
še moje nisi čul nikdar.

Ti veš, kako s telesom, z dušo
udan sem svojí dragi jaz,
kako li koprnim in ginem,
da z njo delil bi sreče čas.

Ti veš, kako udanost večno
prisega vsak ji dih in trip,
ti veš, da ona me trpinči,
če ne pogleda me za hip.

V nemirni noči tisoč pestrih
ji misli priroji v glavó,
in morda ena vsaj med njimi
o meni govorila bo.

Ah, morda enkrat vsaj pomisli
namé — ko svet bo miren, tih —
namé, ki ona mi edina
bilà je misel, zadnji vzdih!

3.

».... Deset, enajst, dvanajst!«
 odbije ura polnoči, v zvoniku
 in vrhu cerkve se železni
 petelin trikrat zavrti.

Po celi cerkvi se z lestencev
 v trenutku luči zablešče,
 in orgel plavajoči glasi
 sladko, mehko zažubore.

Za orglami sedi svetnica,
 nocoj igra Cecilija,
 okoli nje stoji z godali
 vseh angelcev familija.

Ta bas ima in oni gosli,
 rog, klarinet je tudi vmes —
 nebeških godcev cel orkester!
 Nocoj je god vesel, saj res.....

Igra Cecilija, po tipkah
 kot senca prsti begajo,
 in valčka zibajoči takti
 po cerkvi se razlegajo.

Plesavce pa kraljevi David
 ureja v vrste in ravna;
 in sam jim prvi ples zapleše,
 ko osem taktov odigra...

Če vlada v raju taka radost,
 če vedno bo tako lepo,
 pobožna, ljubica, bodiva,
 da srečno prideva v nebo!

4.

Za cerkve in namene dobre
 razdali drugi so denar,
 da Bog obvaruje jih zlega,
 ko s treskom privrši vihar.

A jaz za svoj denar napravil
 na strehi sem si strelovod,
 obvaruje naj on me treska
 in o nevihti vseh nezdod!

Ko bliska se, grmi in treska,
 zdaj drugi v strahu koprne,
 kot deca vekajo proseče —
 jaz ne poznam bojazni te.

Jaz pijem z drago staro vino;
 na otomani smeh, dovtip
 le odgovarja tresku, gromu —
 drget ne straši naju šip.

»Predragi, glej, kako drevesa
 vihar tam lomi na bregeh!«
 »»Gradi grmado srednjevečnim
 demonom na modernih tleh.««

»In strele pokajo, čuj, dragi,
 o čuj — da jemljejo mi sluh!«
 »»S topovi na demone strelja
 svobode in napredka duh!««

5.

- Probleme¹⁾ aktualne včasih
rešujem z drago ves večer —
cerkvenega koncil'ja bilo
pač ni še takega nikjer!
- Pa mislite: »Le šale z drago
uganja, da mu čas beži,
in v vseh pomenkih njunih
koristnega še bilo ni!« zrna
- Ves čas z učnimi vprašanji
sinoči me je pitala,
sedela mi je na kolenih,
na glas iz knjige čitala:
- »Izvor, idejo pa o božjem
ima v razumu vsaka stvar,
zato pa v stvari vsaki zremo
ideje božje jasni žar.«
- »Umela si li to?« jo vprašam,
roko ji položim ob pas.
»Pa misliš res, da ženske kratke
smo pameti in dolgih las?«
- »Ideje božje svit posnamem
na hip iz vsake ti stvari —
Le vprašaj!« mi odvrne huda,
Ponosno vame vpre oči.
- »Pa reci brž, katera sije
ideja v tvojih mi očeh,
katera mi dehti opojno
tako z medenih ustnic teh?«
- »Ta beli vrat, te beli prsi,
katerih so idej odsvit?
po kolkih koprnečih tudi
ideje gledam žar razlit.«
- »Zakaj molčiš sedaj? Katere
ideje jasen mi odsev
ti tvoji udi pač so bujni? ...
Povej, najlepša izmed dev?«
- »Ne veš? Nobena se z besedo
posneti, draga, ti ne da?«
— »Naj pride učenjak! On vsako
idejo ti posneti zna ...«

Kazimir pl. Radič.

„Prosit!“

- »Prosit, prosit!« in šampanjec
skipel je iz zvonkih čaš ...
Aj, kako se sladko pije
na to lepo, lepo — laž!
- Jaz pa kličem vas na sodbo:
Smelo dvigne naj se ta,
ki bi gledal srečo brata
brez zavisti v dnu srca!

Vida.

1) Primeri razpravo »o idealizmu in idejah«. »Rimski katolik«, I. leto.

